UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iiii. post p[ri]ma[m] d[omi]nica[m] adue[n]tus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

n hoſtes ꝯtrarij ibidē ingrediātᷣ. Eſt em̄
coꝛ mūdū ꝛ imaculatū ꝛ oꝛnatū diligēter
cuſtodiēdū. Prouerb. iiij. Omi cuſtodia
ſua coꝛ tuū qꝛ ex eo vita ꝑcedit. Bern. A
corde tā̄ꝙ a radice ꝑcedūt bona ꝛ mala.
Sume exēplū de zacheo ꝙ hmōi ꝑpara
tiōes hūit vt chr̄m ſuſciperet nō ꝑncipali
ter i domo materiali ſꝫ i domo ꝯſcie. Vn̄
ꝑitas ſue pn̄ie ꝛ intētōis rectitudo ac bo
ni ꝓpoſiti firmitas pꝫ ex h̄ qd̄ dr̄ Stās āt
zacheus dixit ad ieſum. Ecce dimidiū bo
noꝝ meoꝝ dn̄e do pauperibꝰ: ꝛ ſiquem
defrau. reddo ꝙ̄druplū.

Pro tertio Audiſtis ꝛc. Sciatꝫ autē
dn̄m ꝗuiter offēdēdū ſi neglexeritꝫ
ꝛc. Notate qd̄ dr̄ lex. C. de hereticꝫ. l. ga-
zaros. Grauiꝰ ē eternā ꝙ̄ tp̄alē ledere ma
ieſtatē. Et extra d̄ exceſſibꝫ ꝑlatoꝝ. c. Tā
to. in glo. ꝙ̄to maioꝛ ē ille ꝙ offēditᷣ: tanto
maioꝛ ē offēſa ꝛ offendēs ꝗuiꝰ puniēdus
Attēdite. Si rex vētuꝛꝰ i hāc ciuitatē mā
det ſub pena capitꝫ ꝙ ꝗlibet mūdet viā
ꝑ quā trāſituꝛꝰ ē. Aut alicui ꝙ mūdet do
mū in ꝗ̄ vult hoſpitari al's nullatenꝰ itra
bit: ſꝫ eū ꝗ mūdare debuit ꝑpetuo carceri
detrudet. Pone diligēter ꝛc. Expone no-
tando ꝙ oēs pctōꝛes indurati retrudēdi
ſūt in infernū. ps. Cōuertātᷣ pec. in infer.
o. g. que ꝛc.

Feria. iiij. poſt p̄mā dn̄icā. aduētus.

Abiciamus ꝛc. Juſtoꝛum ſemita ꝗ̄ſi lux
ſplēdens procedit ꝛ creſcit
vſ ꝙ̄ in ꝑfectā diē. Prouerb. iiij. Abijcia-
mus ꝗ̄ vt ſimꝰ de nūero iuſtoꝝ qm̄ iuſtoꝝ
ſemita ꝛc. Vbi i ſūt tria ꝯſiderāda Lucis
iuſtoꝝ inchoatio Juſtoꝝ ſemita ꝗ̄ſi lux ꝛc
Jnchoatōis augmentatio, ꝑcedit ꝛ cre.
Augmētatiōis cōſūmatio. vſ ꝙ̄ in ꝑfectā
diē. Pro his tribꝫ pōt exponi: de aīa iuſto
rū illō can. vj. Que eſt iſta ꝙ ꝓgreditᷣ ꝗ̄ſi
aurora cōſurgēs ꝗ̄ ad p̄mū. pulcra vt luna
ꝗ̄ ad ſcd̄m. electa vt ſol: ꝗ̄ ad tertiū. ꝓpter
hec oībus iuſtis dr̄ illō. j. theſſal. v. Oēs
vos filij lucis eſtis et filij dei.

Abijciamus ꝛc.
Pro p̄mo. An ꝯueniēs fuiſſet a prin-
cipio generis hūani deū incarnari. Qꝫ ſic
Charitas nō tardat ſubuenire amico ne-
ceſſitatē patienti. Vide in alio aduē. Feria
vj. poſt do. ij. articulo. ij. Pro fūdamen
to in applicatione remedij ꝯtra moꝛbum
reqritᷣ ꝯueniētia medij. Quidꝰ de remeō
Tp̄ibꝰ medicina valet data tp̄e ꝓſūt ꝛ da
ta nō apto tp̄e viua nocent. Vn̄ ꝛ phyſici
ſiue medici cōſiderant tempꝰ iuxta r'las
ſue artis ad medicinas moꝛbidis exhiben
das. Querit ergo de ſp̄uali medicina An
cōueniēs ꝛc. Dic rn̄. vt ſup̄. Ex ꝗ cōclude
ꝙ̄ b̄rā dici pōt hec etas nr̄a ꝙ dr̄ plenitu-
do tp̄is. Gal. iiij. O miſeri pctōꝛes ꝗ non
cognoſcitꝫ gr̄am tp̄is huiꝰ ꝗ plus ad vo-
lūtatē ꝓpriā ꝙ̄ ad beneplacitū p̄ijſſimi ie-
ſu reſpicitꝫ ꝛc. Vide ꝙ̄ ꝯuenienter ꝑactū
eſt noſtre redēptiōis opus ꝛ cōueniēti tp̄e
nō a p̄ncipio gn̄is humani. Figura. Non
ſtatim miſſus eſt moyſes ad ppl'm liberā
dū de egypto quouſ ꝙ̄ clamauerit ad deū
ꝑ miſcd̄ia vt pꝫ in exo. Talis ꝗppe dila-
tio figura fuit dilatiōis aduētus chr̄i ad
liberādū genꝰ hūanū de captiuitate dia-
boli. O vere ſeculū aureū in ꝗ̄ experimur
dulcedinē incarnati verbi: hinc ſaluatoꝛ
dicebat diſci. ſuis Matth. xiij. Vr̄i ocl'i hti
ꝙ vi. ꝛc. ꝛ aures veſtre ꝛc.

Pro tertio. Jn ꝑcedēti ꝛc. Nunc de
ſcd̄a ꝗ eſt ꝑparatio apitiue affectōis
Eſt em̄ coꝛ mūdatū ꝛ oꝛnatū deo apien-
dū. Et petit ipe dn̄s. Can. v. Aperi mihi
ſoꝛ. me. amica me. Et apo. iij. Ecce ſto ad
oſtiū: ꝛ pulſo ſiqs audierit vocē meā ꝛ ape
ruerit ianuā: intrabo ad illū ꝛc. Coꝛdis
aūt materialis diſpoſitio figurat ꝗ̄litᷣ mēs
debet eſſe apta ad ſup'ioꝛa. Col. iij. Que ſur
ſum ſūt ꝗrite nō ꝗ ſup terrā ꝛc. Jtē coꝛ eſt
triangulū in ꝗ̄ ſignatᷣ ꝙ mēs hūana dꝫ eē
apta ad tria. Ad pctōꝝ pn̄iam. Ad man-
datoꝝ intelligentiā. Ad bn̄ficioꝝ memo-
riā. Primo ad pctōꝝ pn̄iā. Hiere. ij. Vi
de vias tuas in cō. ꝛ ſcito ꝗd feceris. Et
apoc. iij. Memoꝛ eſto vn̄ excideris et age pe
nitentiā. Et ezechias dicebat. Eſa. xxxviij
Recogitabo tibi oēs annos meos. ꝛc.
Scd̄o ad mandatoꝝ intelligentiā. Ecci.
iij. Que tibi precepit deus cogita ſemper.
Et deutero. vj. Erunt verba hec que ego
precipio tibi hodie ſcripta in coꝛde tuo et
narrabis ea filijs tuis ꝛ meditaberꝫ ea ſe
dens in domo ꝛ ambulās in via ꝛ doꝛmi-
ens ꝛ cōſurgens. Tertio ad beneficioꝛum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

memoriã ad regratiãdũ ꝛ amplius in co
ſperandũ Deute. xxxij. Nunquid nõ ipſe eſt
pat̃ tuꝰ q̃ poſ. ꝛ fc. ꝛ creauit te ꝛc. Meme
to dierũ antiquoꝝ ꝛc. Et eccleſiaſtes. xij.
Memẽto creatoris tui. Sup omia reme
morandũ eſt bñficiũ reparatiõis hũane
ꝛ p eo grẽ ſemp reddẽde. Col. j. Gratias
agentes deo ꝛ pr̃i q̃ dignos nos fecit ſor
tis ſctõꝝ in lumine. Studeamus ergo cũ
diligẽtia corda pparare q̃tenꝰ ſic aduen
tũ eiꝰ in carnẽ celebremꝰ vt eiꝰ aduẽtu in
aias nr̃as obtinere valeamꝰ. Nec em̃ ali
quid nobis pdeſſet illũ pmũ aduentũ cele
brare niſi in mẽtibꝰ nr̃is faciamꝰ ſpũalis
aduentꝰ ſolẽnitatẽ. Sed heu q̃ȝ pauci fa
ciunt q̃ȝ pauci ad hanc ſolẽnitatẽ veniũt
iuxta qḋ exponi põt illud Threñ. j. Vie
ſion lugent eo q̄ nõ ſint q̃ veniãt ad ſolen
nitatẽ. Multi eñ etſi q̃nq̧ veniãt ꝛ q̃nq̧
grãm recipiant tñ nõ diu cuſtodiũt. Luc.
viij. Ad tps credũt ꝛ in tpe ꝛc. Exẽplum.
Legitur in lib. de apibꝰ de quodã q̃ i iuuẽ
tute fuit ſatis bone indolis. Sȝ cũ puer
ſis pũerſus eſt. Aliq̃n tñ aliq̃ndiu abſtine
bat ſȝ paulo poſt reuertebat. vt canis ad vo
mitũ: ꝛ ſus lota in volutabro luti. ij. pe. ij.
Quid plura: Cũ magnũ feciſſet conuiuiũ
amicis (q2 canonicus erat) ꝛ ſeceſſiſſet in
camerã: ecce hoſpites terribiles. ſ. demo
nes ſibi viſibiliter apparentes quoꝝ hor
rore cõcuſſus ita terribiliter clamauit q̄
oẽs domeſtici accurrerũt q̃rẽtes q̃d ei cõ
tigiſſet. Ille q̃ſi inſenſatꝰ clamare nõ ceſ
ſabat. Venit decanꝰ ꝛ canonici. Decanꝰ
monebat eum dicens. Frater: confide in
dño qui pro te mortuus eſt: peniteas ꝛ mi
ſerebitur tui. Reſpondit eiulans. Nõ poſ
ſum. Demones me impediũt. Faciatis (in
quit decanus) ſignum crucis ꝛ inuocate no
men ieſu ꝛ marie. Nõ eſt mihi (ait) poſſibi
le. Nolui de hoſpitio voluntatis demones
et peccata eijcere. Nunc cogunt me intra
re in hoſpitiũ ſuũ infernale cuius iam vi
deo os apertũ ad me deglutiẽdũ. Et hoc
di, miſerrime obijt. Eijcite ergo peccata ꝛ
domum cordis chꝛiſto pparare qui ſolus
animas veſtras ſaluare poteſt: Sȝ notate
quod dicitur Matth. xxiiij. Non qui ince
perit ſed qui perſeuerauerit vſq̧ in finem
ſaluus erit. Sicut ergo dicit ſapiens, Ec
cleſiaſti. v. Eſto firmus in via dei.

PRo tertio. Audiſtis ꝛc. Et certi eſto
te de aduentu eius in vos ſi corda
ſint pparata ſed non alias. Si ergo nõ ve
niat totum vobis imputabitur. Dicit re
gula iuris. Imputari nõ debet ei per quẽ
non ſtat ſi non faciat quod p eũ fuerat fa
ciendũ. ff. de l. cõmiſſaria. in fine. Ad hoc
facit qḋ habet. xlvij. diſ. §. Quid tunc fiet
et. c. Quantũlibet. Si paterfamilias facit
quod in ſe eſt ad directionẽ filioꝝ ꝛ tamẽ
ſunt mali. Ibi nõ imputabitur. Similiter
ſic de prelato: de medico: ſic de aduocato.
Audi. Si rex dederit tibi palatiũ ꝛ man
dat di. Venio ad te tali die ꝛc. ꝛ clauſam
portã reperiat ſi nõ intrat nõ eſt ei impu
tandũ Imo tu ingratiſſimus reputandꝰ
es attenta principis benignitate. Expo
ne ꝛc. Preparate ergo corda q̃rentes do
minũ. Nam vt ait Bern. ſuper can. Ma
gnũ bonũ querere deũ: nõ autẽ pedũ paſ
ſibus ſed deſiderijs querit. Auguſti. Ve
miſere anime que chꝛm̃ non querit.

Feria. v. poſt pmã dñicã aduentus.

Abijciamus

ꝛc. Qui ſeq̃t me nõ ambu
lat in tenebris. ſed habebit
lumen vite. Jo. viij. Abijcite g̃ ꝛ ſeq̃mini
chꝛm̃ q̃ dixit. Qui ſequit me ꝛc. vbi ſunt
tria notanda.

Primo veri chꝛiani dignitas honorabilis
Qui ſequitur me.

Scḋo ſecuritas imperturbabilis: non am
bulat in tenebris.

Tertio vtilitas deſiderabilis: ſȝ habebit
lumẽ vite. De pmo eccl. xxiij. Magna glo
ria ſeq̃ dñm. De ſcḋo. Jo. xj. Qui ambu
lat in die nõ offẽdit. De tertio. ps. In lu
mine tuo vi. lu. ꝛc.

Abijciamus ꝛc.

PRo pmo. An decuiſſet incarnationẽ
differri vſq̧ ad finẽ mundi. Q ȝ ſic.
Perfectũ poſteriꝰ eſt imperfecto: ſũma aũt
pfectio ẽ in vniõe ad vbũ. Cõtra Abacuc
iij. In medio ãnoꝝ notum facies. Rñdet
Tho. in. iij. par. q. j. Nõ fuit conueniens ꝛc.
Pꝫ pmo ex vnione diuine nature ꝛ hũa
ne. Imperfectũ em̃ in vno et eodem prece
dit tempe perfectũ eo q̄ de imperfecto fit